

Oponentský posudek k diplomové práci
Petra Janáka
„Půjčka, výpůjčka, výprosa – srovnání úprav základních závazkových institutů
soukromého práva“
FPR ZČU v Plzni, Katedra právních dějin

Diplomant se ve své diplomové práci zabývá některými závazkovými instituty soukromého práva z pohledu římskoprávního. V první části práce (str. 7 – 40) pojednává o obligacích obecně – o způsobech vzniku obligací, jejich dělení, obsahu, právní ochraně, změně, převodu, utvrzení a zániku obligace. Věcně jsem sice v této části diplomové práce neshledal větší nedostatky, je však zřejmé, že zde diplomant v podstatě shrnul část obsahu jediné učebnice římského práva. Ta je citována jako pramen v téměř všech poznámkách této části práce. Třebaže od diplomové práce není očekáváno, že bude prací vědeckou, přinášející nové znalosti a objevy, domnívám se, že diplomant měl pracovat s větším množstvím pramenů, pokusit se vystihnout rozdílný pohled jednotlivých romanistů na danou problematiku atd. Toto vše bohužel v první části diplomové práce postrádám.

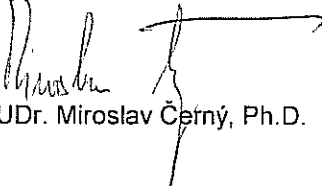
Druhá zvláštní část práce je obsažena na stranách 41 – 55. Zde se diplomant nejprve zaměřuje na rozdělení kontraktů verbálních, literárních a reálných. V textu na str. 41 připomíná Gaiovu učebnici práva, kterou však v poznámce vůbec neuvádí (tento pramen není citován ani v přehledu literatury na konci práce, třebaže je k dispozici latinsko – české vydání tohoto díla). Je to škoda, protože by to bezpochyby poznámkový aparát, ve kterém je namísto toho opět patnáctkrát za sebou uváděna diplomantova oblíbená učebnice římského práva, poněkud obohatilo. V pokračování zvláštní části diplomant stručně představuje instituty mutuum, commodatum, a poněkud podrobněji (na třech stranách textu) institut precarium. Posledních pět stran diplomové práce zkoumá, jak se tyto instituty projeví v ABGB, ve středním občanském zákoníku a v posledních dvou občanských zákonících.

Hlavní výtky k diplomové práci jsou tyto:

Vhodnější by podle mého názoru bylo omezit první obecnou část, a naopak více a podrobněji se věnovat vlastnímu tématu, obsaženému ve zvláštní části diplomové práce. Potom by bylo možné dospět k samostatným závěrům, namísto toho, aby v závěru bylo pouze jinými slovy napsáno to, co stojí již v úvodu diplomové práce. Citovaná literatura mohla být početnější a rovněž poznámky měly být bohatší.

V případě, že obhajoba práce proběhne úspěšně a diplomant prokáže z oboru, který si zvolil, uspokojující znalosti, bude na zvážení komise, zda je ještě možné hodnotit předloženou diplomovou práci klasifikací „dobře“.

V Plzni dne 11. dubna 2014

JUDr. Miroslav Černý, Ph.D.